



ఓం సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథాయ నమః

★ బుధవారం పారాయణ ప్రారంభం ★

శ్రీ సాయి లీలామృతము

అధ్యాయము - 26



మందిర లీల

శిరిడీలో సాయిబాబా యొక్క భౌతికరూపం మరుగయ్యాక దేశమంతటా ఆయన ప్రతిరూపాలుగా మందిరాలు ఏర్పరచుకొంటున్నారు. దేశంలో ఎన్ని మందిరాలేర్పడుతున్నా వాటన్నింటి వెనుక ఆయన ప్రేరణ, ప్రోత్సాహము కనబడుతున్నాయి. జీవుడు శరీరాన్ని విడచేముందే వేరొక ఉపాధి ఏర్పరచుకొంటాడని అంటారు. అలానే ఈ మందిర లీలకు బాబా తమ మహాసమాధికి ముందే అంకురార్పణ చేశారు. మనకీనాడు ఆయన మందిరం నిర్మించుకోవాలన్న ప్రేరణ కలిగినప్పుడు మనమవలంబించవలసిన ఉత్తమవిధానాన్ని యీలీలలు సూచిస్తున్నాయి.

శ్రీ సాయిమందిరమెలా కట్టించాలి?

ఉక్కాల్ నుండి కేశవరావ్ అను భక్తుడు తరచు శిరిడీ వచ్చేవాడు. 1917లో బాబా ఒకసారి, అతనివద్దనున్న తమ చిత్రపటం తాకి అతనికిచ్చి, “దీనికక్కడ మందిరం కట్టించు, నీకదే శిరిడీ!” అన్నారు. మందిరం నిర్మించాక అతడు మరల శిరిడీ వచ్చినప్పుడు, “నన్నక్కడ వదలి నీవెందుకొచ్చావు?” అని గద్దించారు బాబా! “మీరక్కడా వున్నారని మాకు తెలియాలి కదా!” అన్నాడు కేశవ్. సాయి నవ్వి, సరే, సరే! అల్లాహ్ మాలిక్!” అన్నారు. తర్వాత ప్రతిరోజూ రాత్రి సాయి ఆ మందిరం ప్రాంగణంలో సంచరిస్తున్నట్లు అచటి వారికి అనుభవం కాజొచ్చింది. తర్వాత నారాయణ్ పురోహిత్ 1940లో మందిర పునరుద్ధరణ కోసం సాయిచరిత్ర పారాయణ చేస్తుంటే నాల్గవ రోజున బాబా స్వప్నంలో కన్పించి, “నా ధుని ఏది? ధుని లేకుంటే యిది శిరిడీ ఎలా అవుతుంది?” అని కేకలేస్తూ రాళ్ళు రువ్వుతున్నారు. త్వరలో నిధులు చేకూరాయి. మందిర పునరుద్ధరణ పూర్తిచేసి ధుని స్థాపించారు.

దత్త భక్తుడైన భావూసాహెబ్ తన 13వ యేట (1920) లో శిరిడీ దర్శించినప్పటినుండి బాబాను ప్రార్థించేవాడు. పూణే నగరంలో బాబా మందిరం కట్టదలచి, స్థల నిర్ణయంకోసం 1952లో పూణేలోని అరణ్యేశ్వరాలయంలో “శ్రీ గురుచరిత్ర” పారాయణ, నామ జపమూ చేస్తున్నాడు. పదవరోజున కలలో బాబాకన్పించి, “నీ వింటికెళ్ళే దారిలో నీ కాళ్ళు భూమిలో ఎక్కడ దిగబడతాయో అదే యోగ్యమైన స్థలం!” అని చెప్పారు. అతడు బయలుదేరి వెళుతుంటే ఒకచోట అతని కాళ్ళు భూమిలోకి దిగబడ్డాయి. అక్కడొక చెట్టుక్రింద ధ్యానంలో కూర్చోగానే అతని మనో నేత్రానికి మందిరము యొక్క నమూనా దర్శనమైంది. అక్కడ ఒక కుటీరం వేసి అందులో సాయి పటముంచగానే ఆ ప్రదేశమంతా సువాసనలతో నిండింది. క్రమంగా అచటి తేళ్ళు, పాములు ఆ ప్రదేశం విడిచిపోయాయి. నాల్గవరోజున అతనికి కలలో “నీకీ ప్రదేశంలో ఏమి దొరికితే దానినక్కడే స్థాపించు!” అని వినిపించింది. పునాదులు త్రవ్వుతున్నప్పుడు ఒక చెక్క పెట్టె, అందులో అస్తిపంజరము, దాని మొలలో కౌపీనంగా కాషాయ వస్త్రమూ వున్నాయి. ఆ మానవుని అస్థికలను నదిలో విడవదలచి గోనెలో కట్టి ఒక ప్రక్కన వుంచారు. కొద్దిసేపట్లో ఒక పాము వచ్చి దానిపై కూర్చుని, ఎవరినీ దగ్గరకు రానీయలేదు. సాయి చెప్పినది దాని గురించేనని తెలుసుకొని, దానినక్కడే భూస్థాపితం చేస్తామని చెప్పుకోగానే పాము వెళ్ళిపోయింది. త్వరలో శిరిడీలోని సమాధి మందిరంలాంటి ఆలయమక్కడ ఏర్పడింది. సాయి భక్త దాసగణు మహారాజ్ 1956లో విగ్రహ ప్రతిష్ఠ చేశారు.

అసలు సాయి మందిరం నిర్మించవలసినదిలానే.

విద్యానగర్లో నేనున్న యింట్లో నిరంతర సత్కాలక్షేపం జరగడానికి శ్రీ రంగన్న బాబుగారు, శ్రీ సమర్థ నారాయణ మహారాజ్, శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామివంటి మహనీయులు అచటికి రావడానికి గల మహత్తర కారణమేమా అనుకొనేవాణ్ణి. ఒకసారి ప్రక్క ఊరినుండి కరీమ్ బాబా (శ్రీ మస్తానొరెడ్డి) అనే సాధువచ్చి, కాకతాలీయంగా ఈ విషయం చెప్పారు: సుమారొక దశాబ్దం ముందు అవధూతయైన ఒక ముస్లిం మహాత్ముడు గూడూరు నుండి నడచి వెడుతూ, దారిలో యిప్పుడా యిల్లున్నచోట విధిగా కొంతసేపు కూర్చునేవారట. ఎక్కడ ఆత్మజ్ఞాని కొద్దిసేపైనా కూర్చుంటాడో ఆ ప్రదేశం పరమ పవిత్రమవుతుందని శాస్త్రం. అందుకే కాబోలు, శ్రీ రంగన్నబాబుగారితో వారి యిష్టదైవమైన కోదండరాముడు అక్కడ గొప్ప మందిరము, ఆశ్రమమూ ఏర్పడతాయని, ఎందరో మహాత్ములు వస్తారనీ చెప్పారు. శ్రీ నారాయణ్ మహారాజ్ గూడ అలానే చెప్పి, “నీవంగీకరిస్తే ఆ మహాత్కార్యం తేలికగా జరుగుతుంది” అన్నారు. నేను, “మాకు మందిరం మా గదిలోనే వున్నది. ఇక్కడ మందిరం ఏర్పడాలన్న శ్రద్ధ యిచటి వారికేర్పడితే అది సాయి సందేశమని తలచి అలానే చేస్తాను” అన్నాను. “ఆమాటమీద నిలబడు” అన్నారు స్వామి. అలానే కొద్ది నెలల తర్వాత, అక్కడొక మందిరం నిర్మించమని, దానికి స్థలం యిస్తామనీ కొందరు స్థానికులు ముందుకొచ్చారు. అప్పుడొక సోదరుడు శ్రీశైలం వెళుతుంటే, యోగ్యమైన స్థలం నిర్ణయించమని శ్రీస్వామి పూర్ణానందులకు జాబు పంపాము. కాని వెంటనే నిర్ణయించవలసిన అవసరమేర్పడి, విద్యానగర్ భక్తబృందం ద్వారా సందేశమిమ్మని శ్రీ సాయిని ప్రార్థించాను. నాడు అందరూ ఏకగ్రీవంగా ఒకస్థలం నిర్ణయించారు. అది వెనుక శ్రీ రంగన్న బాబుగారు చూపినదే. మరురోజే అదే నిర్ణయాన్ని శ్రీ పూర్ణానందులుకూడ మాకందించారు. వెంటనే మరికొంత స్థలంగాడ కొనవలసి వచ్చింది. మావద్ద పైకం లేదనుకుంటూంటే స్థానిక వర్తకుడు చి|| చంద్రశేఖర్ వచ్చి, “మా వాళ్ళందరూ ఎంత వారించినా వినకుండా రు. 1500/- లు ఒకతనికిచ్చాను. బాబా దయవలన అతడు తిరిగిస్తే అది బాబాకివ్వాలనుకున్నాను” అన్నాడు. మరుసటి ఉదయమే ఆ వ్యక్తి అతనికి పైకం తిరిగిచ్చి, “నిన్నటి నుండి నా మనసు ఎందుకో కలచివేస్తున్నది. నీపైకం తీసుకో!” అని చెప్పాడు. అతడెవరికైనా పైకం తిరిగివ్వడం అదే మొదటిసారట! ఆ పైకంతో స్థలం కొన్నాం.

తర్వాత మందిర నిర్మాణానికి బాబా ఆశీస్సులకోసం, చి|| దామోదర్, చి|| విజయ భాస్కర్లతో కలిసి నేను శిరిడీ వెళ్ళాను. బాబా పాదుకలకు నమస్కరించుకొంటున్న భాస్కర్కు అకస్మాత్తుగా వాటిమీద రెండు పది రూపాయల నోట్లు కనిపించాయి. అవి అక్కడివారెవ్వరివీ కావట. వాటిని ప్రసాదంగా దాచుకొన్నాను. తర్వాత గుంటూరులో శ్రీ బాబుగారిని దర్శించి మందిరానికి ఆశీస్సులు కోరితే ఆయన, తమ కష్టార్థితంలో 5 రూ||ల ఒకపైస నాకిచ్చి, “ఇది మందిరానికి రాములవారిమ్మన్నారు. ప్రతిపైసాలోనూ నీళ్ళకావడి మోసిన నా శ్రమ, నేను చేసిన భగవన్నామమూ వున్నాయి” అన్నారు. చి|| శేషాద్రి మద్రాసులో శ్రీమతి రేవతమ్మగారిని దర్శించి మందిరానికి ఆశీస్సులు కోరాడు. అమ్మ కొద్ది ని||లు ప్రార్థించి రు. 116/- లు అతనికిచ్చి, “ఇది రేవతమ్మ ప్రసాదంగాదు, మీనాక్షీదేవి ప్రసాదం. అంతా బాగా జరుగుతుంది” అన్నారు. చి|| విజయకుమార్ ఒకవారం శ్రీ పూండి స్వామి సన్నిధిలో ధ్యానం చేసుకొని, మందిరానికి వారి ఆశీర్వచనం కోరి ఒక కొబ్బరికాయ సమర్పించాడు. వారు ఆశీర్వదించి, ఆ కాయ మేము బావి త్రవ్వించేచోట కొట్టమన్నారు. అలానే చేశాము. గ్రామంలోని బావులన్నీ ఎండిపోయినపుడంతా ఆ బావే అందరికీ నీరిచ్చింది. శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామి, పరాద్ సింగాలోని అనసూయామాత ఆశీస్సులూ ఆ మందిరానికి లభించాయి. శ్రీపూర్ణానంద స్వామివారి ఆశీస్సులు కోరితే వారు మార్చి 30, 1978న యిలా వ్రాయించారు “శివరాత్రి ముందు హఠకేశ్వరంలో స్వామీజీ, శ్రీ సాయి మహిమ గురించి చెబుతున్నప్పుడే మీ జాబు చేరింది. అందరం పులకించాము. స్వామి, ‘శ్రీ సాయిని ప్రతి శ్వాసలోనూ, తలపులోనూ నింపుకొన్న భక్తుని హృదయంలో

తలెత్తిన శ్రీ సాయి మందిర నిర్మాణ సంకల్పం విశ్వశక్తినే ప్రేరేపించగలదు. అంతటి దివ్యమైన కార్యానికి ఎంతటి వారి ఆశీస్సులైనా కోరనవసరంలేదు. అది విధిగా సఫలమవవలసిందే! అన్నారు”.

నిధులు చేకూరగానే మందిరమెలా నిర్మించాలా అని ఆలోచిస్తూంటే, ఒకనాటి తెల్లవారుఝామున కె. సుబ్బరామయ్యకు ఒక సాయి మందిరం దర్శనమైంది. తెల్లవారాక అతడా చిత్రం గీచి చూపాడు. అది శిరిడీ సమాధిమందిరమే! వేంటనే శిరిడీ వెళ్ళి దాని ప్లాను, కొలతలు తెచ్చాము. 25-4-78న శంఖుస్థాపన ముహూర్తం నిర్ణయించబడింది. ఆ రోజున శ్రీ రంగన్న బాబుగారిని, తర్వాత పూర్ణానందస్వామి వస్తే వారిని శంఖుస్థాపన చేయమని కోరితే వారు, “అది నీవే చేయాలి” అన్నారు. సమయానికి ఒక భక్తుడు గోదావరి నీరు, మరొకరు కృష్ణ నీరు, యింకొకరు తుంగభద్ర నీరు, నాల్గవవారు కావేరీ నీరు తెచ్చారు. మేము తెప్పించిన గంగా జలంతో కలిపి దత్తస్వామికి పవిత్రమైన పంచ గంగలతో శంఖువుకు అభిషేకం జరిగింది. ఇవన్నీ వాటికై అవే సమకూడడం విశేషం. బాబా పాదస్పర్శతో పవిత్రమైన శిరిడీలోని మట్టి, 60 సం॥లు వారి పాదస్పర్శను పొందిన ద్వారకామాయి నేలపై రాళ్ళూ, శంఖువులో వేశాము. చి॥ చంద్రశేఖర్ శిరిడీ నుండి వస్తుంటే మహల్సాపతి కుమారుడు, సాయి స్వహస్తాలతో తన తండ్రికిచ్చిన ఊధీ పాట్లం శంఖువులో వుంచమని అతడితో పంపారు. దానిని గూడ వేసి, ఉదయం 9 గంటలకు శంఖు స్థాపన చేసాము.

మత సామరస్యమనే సాయి సంప్రదాయం ప్రకారం, వేరు వేరు మతాల వారిని ప్రార్థన చేయమని కోరాము. మొదట తమ సాటి మతస్థులు విమర్శిస్తారని ముస్లిము, క్రైస్తవుడు సంకోచించారు. కాని ఆ రోజు తెల్లవారు ఝామున కలలో ఒక దివ్యపురుషుడైన ముస్లిం ఆదేశించడంవలన ఒక ముస్లిం వచ్చి ఖురాన్లోని ప్రార్థన చేసాడు. సమయానికి చి॥ ధామస్రెడ్డి వచ్చి క్రైస్తవ ప్రార్థన చేశాడు. 9-30 గం॥లకు శంఖువుపై కట్టుబడి పూర్తిచేయమని చెప్పి, మేము సంతర్పణ ప్రారంభించాము. సుమారు మూడువేలమందికి షడ్రసోపేతమైన సంతర్పణ జరిగింది. లారీలవారికి జరిగిన నిదర్శనాలవలన వారు సహకరించడంతో కొండరాతి కట్టుబడి, యిటుకల ఖరీదుకే పూర్తయింది. మందిర నిర్మాణమెంతో నిదర్శనంగా జరిగింది. కట్టుబడి నిలచినపుడు మాత్రమే వర్షం కురిసేది. పనివారిలో త్రాగుబోతులు ఆ పని అయ్యేంతవరకు మద్యం తాకనేలేదు.

జూన్ 25, 1979న పనివారు సాయంత్రం 5-30 గం॥లకు శ్లాబ్ పని సగమేచేసి పని నిలిపేశారు. దిక్కుతోచక సాయిని ప్రార్థిస్తుండగా ఏనాటి భక్తులో 20 మంది ఆకస్మికంగా వచ్చి రాత్రి 10-30కు పని పూర్తి చేశారు. వీరు పనిలో దిగేటప్పటికి కారుమేఘాలు కమ్మి తుప్పర ప్రారంభమైందిగాని, తెల్లవారుఝామున 2-30 గం॥లకు మాత్రమే కుండపోతగా వర్షం కురిసింది. నాటి రాత్రి 7 గం॥ల నుండి అర్ధరాత్రి వరకు ఒక మైలు చుట్టూరా కుంభవృష్టి పడినా పని పూర్తయ్యేవరకూ విద్యానగర్లో పడలేదు. అక్టోబర్ 29, 1980న నాయింటనుంచిన పెద్ద సాయిపటం మందిరంలో స్థాపించాలనుకొంటూంటే, సరిగా ఆ సమయానికి భక్తులద్వారా శ్రీ తాజుద్దీన్బాబా, శ్రీ అనసూయామాత, శ్రీ గజానన్ మహరాజ్ (షే(గావ్), శ్రీ అక్కల్కేటస్వామి, శ్రీ యుక్తబాబా, శ్రీ పుండలీక మహరాజ్, శ్రీ నృసింహ సరస్వతి (గాణ్లాపూర్), శ్రీ మాణిక్య ప్రభువు, శ్రీ చివటం అమ్మల తీర్థ ప్రసాదాలు వచ్చాయి. మార్చి 12, 1981న మందిర ప్రారంభోత్సవానికి శ్రీ సాయి భక్తులు శ్రీ కేశవయ్యజీ, శ్రీ కామేశ్వరమ్మ, శ్రీ ఎక్కిరాల కృష్ణమాచార్యగార్లు విచ్చేశారు. శ్రీ చివటం అమ్మ బెంకాయ పంపారు. నాడు ఏ నిమిషంలో విద్యానగర్లో ఏమి జరిగిందో అదంతా చివటంలో అమ్మ భక్తులకు చెప్పారు. కార్యక్రమమెంతో వైభవంగా జరిగింది. సుమారు 20 వేల మందికి సంతర్పణ జరిగింది. ఇందరు మహనీయుల ఆశీస్సులతో, ప్రేరణతో నిర్మాణమైన మందిరం మాకు సాయి కరుణాలయం. నేటికీ నియమంగా శిరిడీలోవలె రోజూ నాలుగు ఆరతులూ జరుగుతాయి. గురువారం విధిగా సత్సంగము, భజన జరుగుతాయి. ధుని నిర్వహించబడుతున్నది.